

EUROOPAN
KOMISSIO

Bryssel 25.11.2013
SWD(2013) 482 final

KOMISSION YKSIKÖIDEN VALMISTELUASIAKIRJA

Tiivistelmä

**Keskinäisestä avunannosta tullialalla annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 515/97
muuttamista koskeva vaikutustenarviointi**

{ COM(2013) 796 final }
{ SWD(2013) 483 final }

1 Ongelman määrittely

1.1 Ongelman esittely

Toimet tullilainsäädännön rikkomisten torjumiseksi ovat olennainen osa Euroopan unionin taloudellisten etujen suojaamista ja tulliyhteistyön kehittämistä. EU on antanut tällä alalla lainsäädäntöä, kuten asetuksen (EY) N:o 515/97, joka koskee keskinäistä hallinnollista apua ja tietojenvaihtoa, ja neuvoston päätöksen 917/2009/YOS, jossa käsitellään kansallisen lainsäädännön rikkomisia tullialalla. Tullilainsäädäntöä voidaan rikkoa monin tavoin, kuten **käyttämällä passitusjärjestelmää väärin** siten, että tosiasiallisesti maahan tuotujen tavaroiden ilmoitetaan tullien kiertämiseksi olevan passituksessa, **antamalla** tuodusta tavarasta **väärä kuvaus** alhaisemmista tulleista hyötymiseksi tai **ilmoittamalla tavarankuuperä väärin** polkumyynnin vastaisten tullien kiertämiseksi ja määrällisten tuontirajoitusten tai kiintiöiden välttämiseksi.

1.2 Ongelman kuvaus

Varmistaakseen tavaroiden ilmoitetun alkuperän aitouden tulliviranomaiset toteuttavat asiakirjoihin perustuvia tarkastuksia, joihin ei sisälly yksityiskohtaisia tietoja tavaroiden kuljetukseen käytetyn kontin kuljetuslogistisista vaiheista. Näin ollen tullivirkailijoilla ei ole mahdollisuuksia varmistaa, vastaako tavaroiden ilmoitettu alkuperä kyseisen kontin todellisuudessa kulkemaa reittiä. Tämä tekee mahdollisesti väärin alkuperäilmoitusten havaitsemisesta erittäin vaikeaa.

Tarkistaessaan tavaroiden ilmoitetun alkuperän aitoutta tulliviranomaisten on tukeuduttava työssään riskinarviointiin havaitakseen epäilyttävät tapaukset. Komissio laatii asiaan liittyviä profiileja, mutta näin tehdessään sen yksiköt pyytävät toistuvasti samankaltaisia tietoja, mikä rasittaa jäsenvaltioita tarpeettomasti.

Passitukseen asetettujen tavaroiden tarkastamiseksi tulliviranomaiset toteuttavat asiakirjoihin perustuvia ja silmäämäärisiä tarkastuksia. Näitä menetelmiä rajoittavat paitsi käytettävissä olevat henkilöresurssit myös se, että niissä ei voida hyödyntää teknistä kehitystä, joka mahdollistaa automaattiset analyysit, kuten komissiossa käyttöön otettua ConTraffic-järjestelmää epäilyttävien kuljetusten tunnistamiseksi ja ATIS-järjestelyä epätavallisten kuljetusreittien havaitsemiseksi.

Tullipetosten torjunnassa on se erityinen ongelma, että OLAF joutuu odottamaan 3–7 kuukautta ennen kuin se saa tositteet jäsenvaltioilta. Lisäksi on tapauksia, joissa jäsenvaltiot eivät pysty tai jossain tapauksissa edes halua (jos ne eivät itse liity suoraan kyseiseen tutkintaan) auttaa OLAFia saamaan tutkimuksissa tarvittavia tositteita talouden toimijoilta. Tämä on erityisen ongelmallista, kun otetaan huomioon tullivelan kantamisen kolmen vuoden vanhentumisaika.

1.3 Ongelman laajuus

Pelkästään väärään alkuperäilmoitukseen perustuvat petokset saattavat aiheuttaa 27 jäsenvaltion EU:lle 100 miljoonan euron vuotuiset tappiot. Vuonna 2011 jäsenvaltiot ilmoittivat havainneensa 1 905 väärän kuvauksen antamiseen liittyvää petosta ja muuta sääntöjenvastaisuutta, joista aiheutui vahinkoja kaikkiaan 107,7 miljoonaa euroa. Tämä on kuitenkin vain jäsenvaltioiden ja komission havaitsemien vahinkojen määrä. Todellisuudessa

ongelma on paljon laajempi. Passitukseen liittyvistä rikkomuksista aiheutuu vuosittain noin 12 miljoonan euron tappiot. Niistä noin 30 000 havaitusta tapauksesta, joissa epäillään petosta, ei ole saatavilla tietoja.

Kokemus on osoittanut, että OLAFin tutkimusten viivästymisestä 3–7 kuukaudella ennen tuonti- ja vienti-ilmoituksia tukevien tositteiden saamista aiheutuu merkittävät tappiot. Euroopan tilintarkastustuomioistuin totesi vuonna 2010 tekemässään tarkastuksessa, että ”tarkastetuissa 274 ilmoituksessa havaittiin 49 virhettä, joiden vuoksi tullee jäi saamatta yhteensä 558 000 euroa. Kyseiset määrät ovat vanhentuneet eikä niitä siis voida enää kantaa, eli ne puuttuvat lopullisesti EU:n talousarviosta.”

1.4 Havaittujen ongelmien taustatekijät

Puutteet nykyisessä havaitsemisjärjestelmässä

1.4.1 Väärä alkuperäilmoitus

Mahdollisuudet tuontitavaroiden todellisen alkuperän tarkistamiseen ovat tällä hetkellä rajalliset. Erityisesti tullivirkailijoiden on mahdotonta tarkistaa, vastaako tavaroiden ilmoitettu alkuperä tavaroiden kuljetukseen käytetyn kontin kulkemaa reittiä. Tällaisia tietoja pidetään ratkaisevan tärkeinä väärin alkuperäilmoitusten havaitsemiseksi.

1.4.2 Väärä tavarankuvaus

Tulliviranomaiset havaitsevat epäilyttävät tapaukset eri lähteistä (kuten muilta tulliviranomaisilta tai talouden toimijoilta) saamiensa ilmoitusten ja saatavilla oleviin rajallisiin tietoihin pohjautuvien analyysien perusteella. Nykyisen menettelyn suurin haittapuoli on se, että tarkastukset eivät ole edelleenkään riittävän kohdennettuja, sillä niiden taustalla oleva tietojen analysointi ei ole järjestelmällistä.

1.4.3 Passitusjärjestelmän väärinkäyttö

Nykyiset menettelyt passitukseen asetettujen tavaroiden tarkistamiseksi muodostuvat asiakirjoihin perustuvista ja silmämääräisistä tarkastuksista, jotka eivät ole menetelminä tehokkaita eivätkä vaikuttavia, koska ne eivät perustu riittäviin analyysihin. Laajemmat tarkastukset saattavat puolestaan johtaa kauppavirtojen vakavaan häiriintymiseen. Asiakirjoihin perustuvien ja silmämääräisten tarkastusten lisäksi jäsenvaltiot ja OLAF voivat käyttää ATIS-järjestelyä. Sen tukena ei kuitenkaan ole vankkaa oikeusperustaa ja siitä puuttuu tärkeitä tietoja, koska siinä ei ole tietoja liikkeistä jäsenvaltioiden sisällä vaan ainoastaan tietoja passituksen alkuvaiheesta.

Ei säädöksiä OLAFin tutkimusten viivästymisten estämiseksi

1.4.4 OLAFin tutkimusten viivästymiset

Sähköisen tullin hiljattaisen käyttöönoton myötä tuontitositteet (lasku, alkuperätodistus jne.) säilytetään nykyään talouden toimijoiden eikä tulliviranomaisten hallussa. Tässä hukataan aikaa, koska useiden toimijoiden on annettava panoksensa / vastattava pyydettyihin asiakirjoihin ennen kun ne annetaan OLAFin käyttöön. Lainsäädännössä ei ole tällä hetkellä säännöstä, jota voitaisiin hyödyntää OLAFin tutkintamenettelyjen nopeuttamiseksi.

1.5 Perusskenaario: ongelman kehittyminen

Jos politiikkaa ei muuteta, tullilainsäädännön rikkomiset jäävät jatkossakin osittain huomaamatta, mikä aiheuttaa EU:lle jatkuvia taloudellisia tappioita ja johtaa siihen, että asiaa koskevan lainsäädännön täytäntöönpano ei ole täysimääräistä.

Vääriin alkuperäilmoituksiin liittyvät petokset lisääntyvät. ConTraffic on osoittanut kontteihin liittyvien tietojen (konttien liikkeitä koskevat eli CSM-tiedot) hyödyllisyyden, mutta koska se on tutkimushanke, sen toteutus päättyy pian. Ennen kuin käyttöön otetaan uusi menetelmä väriin alkuperäilmoitusten havaitsemiseksi, petokset jatkuvat ja jopa lisääntyvät petosten tekijöiden kokemuksen kasvaessa. Niinpä väriin alkuperäilmoituksiin liittyvät 17,6 miljoonan euron tappiot säilyvät ennallaan ja todennäköisesti jopa kasvavat. **Väriin tavarankuvausten antamisen** torjunnassa ei myöskään ole odotettavissa parannusta. Tällä hetkellä ei ole viitteitä siitä, että tullimenettelyihin olisi suunnitteilla muutoksia, joilla helpotettaisiin väriin kuvausten torjuntaa. **Passitusjärjestelmän väärinkäytön** odotetaan lisääntyvän. Vaikka nykyinen ratkaisu, ATIS-järjestelmä, onkin varsin hyödyllinen, siinä on kuitenkin puutteita. Passituksessa olevia kauppatavaroita koskevat tiedot, joita tällä hetkellä kerätään tämän hallinnollisen järjestelmän perusteella, eivät ehkä ole enää kauan saatavilla, koska useat jäsenvaltiot ovat kyseenalaistaneet niiden keräämisen oikeusperustan laillisuuden. Siinä tapauksessa havaitsematta jäävien petosten määrä todennäköisesti kasvaisi.

OLAFin tutkimusten viivästymisiin ei ole odotettavissa parannusta lähitulevaisuudessa, ellei nykyistä menettelyä muuteta. On epätodennäköistä, että tilanne muuttuu, ellei sen muuttamiseksi tehdä mitään.

2 Analyysi toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteista

EU-tason toimien tarpeellisuus perustuu siihen tosiasiaan, että jäsenvaltiot eivät yksinään pysty tehokkaasti havaitsemaan ja lieventämään riskejä, jotka liittyvät tullilainsäädännön rikkomiseen. Ne eivät myöskään pysty toteuttamaan tutkimuksia asianmukaisesti tilanteissa, joihin liittyy tavaroiden kuljettamista rajojen yli. Näin ollen tullipetosten torjunta edellyttää laajempaa eurooppalaista lähestymistapaa. On tärkeää huomata, että EU:lla on yksinomainen toimivalta asioissa, jotka liittyvät petostentorjuntaan, ja unionin taloudellisten etujen suojaamisessa tulliasioissa. EU:lla on todennäköisesti parhaat mahdollisuudet ajaa tätä aloitetta, koska sillä on jo tarvittava kokemus ja tarvittavat järjestelmät.

Lisäarvo: EU:n tason toimet parantaisivat merkittävästi tullipetosten torjuntaa lisäämällä saatavilla olevan todistusaineiston määrää, parantamalla mahdollisuuksia petosten havaitsemiseen ja ehkäisemiseen ja tekemällä toimista tehokkaampia ja vaikuttavampia.

3 Tavoitteet

Tämän aloitteen **yleisinä tavoitteina** on i) vahvistaa Euroopan unionin taloudellisten etujen suojaa (petosten havaitseminen ja tutkiminen) ja ii) tehostaa jäsenvaltioiden keskinäistä sekä jäsenvaltioiden ja komission välistä yhteistyötä varmistamalla tullilainsäädännön asianmukainen soveltaminen.

Erityistavoitteina on lisätä tullipetosten **havaittavuutta, ehkäisyä ja syytetoimia tehostamalla** jäsenvaltioiden keskinäistä sekä jäsenvaltioiden ja komission välistä **yhteistyötä** tullipetosten torjunnassa sekä parantaa OLAFin tutkimuksiin liittyvää menettelyä.

Toteutettavien toimien **operatiiviset tavoitteet** vastaavat havaittuja ongelmia ja erityistavoitteita. Tullipetosten havaittavuuden, ehkäisyn ja syytetoimien parantaminen edellyttää nimittäin suotuisien olosuhteiden luomista tullipetosten torjunnan tehostamiselle. OLAFin tutkimusten viivästymiseen liittyvän ongelman ratkaisemiseksi on ryhdyttävä toimiin prosessin nopeuttamiseksi.

Oheisessa taulukossa kytketään toisiinsa havaitut ongelmat ja tavoitteet.

Ongelma	Erityistavoite	Operatiivinen tavoite
Väärä alkuperäilmoitus ja siihen liittyvät taloudelliset tappiot	Lisätä tullipetosten havaittavuutta, ehkäisyä ja syytetoimia tehostamalla jäsenvaltioiden keskinäistä sekä jäsenvaltioiden ja komission välistä yhteistyötä (niiden petosten torjunnassa, jotka liittyvät tavaroiden vääriin alkuperäilmoituksiin , vääriin tavarankuvauksiin ja passitusjärjestelmän väärinkäyttöön)	1. Luoda olosuhteet sellaisten tullipetosten torjunnan tehostamiselle, jotka liittyvät tavaroiden vääriin alkuperäilmoituksiin
Väärä tavarankuvaus ja siihen liittyvät taloudelliset tappiot		2. Luoda olosuhteet sellaisten tullipetosten torjunnan tehostamiselle, jotka liittyvät vääriin tavarankuvauksiin
Passitusjärjestelmän väärinkäyttö ja siihen liittyvät taloudelliset tappiot		3. Luoda olosuhteet sellaisten tullipetosten torjunnan tehostamiselle, jotka liittyvät passitusjärjestelmän väärinkäyttöön
OLAFin tutkimusten viivästymiset (ja vanhentumisajat)	OLAFin tutkimuksiin liittyvän prosessin parantaminen	4. OLAFin tutkimusten nopeuttaminen

4 Toimintavaihtoehdot

4.1 *Vaihtoehdot ydinongelman ratkaisemiseksi (operatiiviset tavoitteet 1, 2 ja 3)*

- Vaihtoehto 0: Säilytetään vallitseva tilanne**

Tämä vaihtoehto vastaa perusskenaarion kuvausta.

- Vaihtoehto 1: Oikeudellisesti sitomaton vaihtoehto – parannetaan tavaroiden vääriin alkuperäilmoituksiin, vääriin tavarankuvauksiin ja passitusjärjestelmän väärinkäyttöön liittyvien tullipetosten havaittavuutta asianmukaisilla suosituksilla**

Tavoitteen 1 osalta suosituksella kehoitettaisiin jäsenvaltioita tukemaan komission yrityksiä saada CSM-tietoja talouden toimijoilta.

Tavoitteiden 2 ja 3 osalta suosituksella kehoitettaisiin jäsenvaltioita sallimaan komissiolle niiden tietojen käyttö/kopioiminen, jotka ovat tällä hetkellä saatavilla komission järjestelmässä, sekä antamaan muita passitustietoja¹.

¹ Tietoja kansallisista passituksista ja muita myöhempiä passitustietoja, kuten tietoja reittimuutoksista ja tarkastusten tuloksista.

- **Vaihtoehto 2: Vastuu tavaroiden väärin alkuperäilmoituksiin, väärin kuvauksiin ja passitusjärjestelmän väärinkäyttöön liittyvien tullipetosten havaittavuuden parantamisesta on komissiolla**

Tässä vaihtoehdossa luodaan EU:n tasolla keskustietokanta CSM-tiedoille ja muille tuontiin, vientiin ja passitukseen liittyville tiedoille. Tietokanta perustuisi ConTraffica ja ATIS-järjestelmästä saatuihin tietoihin. EU:n keskustietokantaan syötettäisiin myös tietoja kansallisista passituksista ja muita myöhempiä passitustietoja, kuten tietoja reittimuutoksista ja tarkastusten tuloksista.

- **Vaihtoehto 3: Vastuu tavaroiden väärin alkuperäilmoituksiin, väärin kuvauksiin ja passitusjärjestelmän väärinkäyttöön liittyvien tullipetosten havaittavuuden parantamisesta on jäsenvaltioilla**

Päinvastoin kuin edellisessä vaihtoehdossa, tässä vaihtoehdossa vastuu olennaisten tietojen keräämisestä ja analysoinnista on annetaan jäsenvaltioille. Näin ollen jokainen jäsenvaltio luo oman kansallisen tietokannan CSM-tiedoille ja muille tuontiin, vientiin ja passitukseen liittyville tiedoille. Jäsenvaltioilla pitäisi säännöllisen tiedonvaihdon ja vapaan käyttöoikeuden kautta olla mahdollisuus tietojen välittämiseen ja vaihtamiseen sekä säännöllisten analyysien laatimiseen.

- **Vaihtoehto 4: Komissiolla ja jäsenvaltioilla on yhteinen vastuu tavaroiden väärin alkuperäilmoituksiin, väärin kuvauksiin ja passitusjärjestelmän väärinkäyttöön liittyvien tullipetosten havaittavuuden parantamisesta**

Tässä vaihtoehdossa CSM- ja passitustiedot kerättäisiin EU:n tasolla ja jäsenvaltioilla olisi vastuu tuontiin ja vientiin liittyvistä tiedoista. Tämä saattaa olla realistisin yhdistelmä, koska siinä otetaan huomioon nykytilanne (komissio hallinnoi ConTrafficia ja ATIS-järjestelmää) ja jaetaan vastuut sen mukaisesti.

- **Vaihtoehto 5: Perusskenaario +**

Tässä vaihtoehdossa lisättäisiin merkityksellisten tullipetosten havaitsemisesta ja ehkäisystä vastaavan työvoiman määrää. Valvontavirkailijoiden ja tutkijoiden määrän lisäämisen odotetaan lisäävän havaittujen ja mahdollisesti myös ehkäistyneiden petosten määrää. Ehdotettu resurssien kaksinkertaistaminen voisi koskea sekä jäsenvaltioita että komissiota (OLAF). Huolellisen analyysin jälkeen tämä vaihtoehto hylätään tässä vaiheessa.

4.2 Vaihtoehdot OLAFin tutkimusten viivästymisten ja niihin liittyvien taloudellisten tappioiden ratkaisemiseksi (tavoite 4)

- **Vaihtoehto 0: Säilytetään vallitseva tilanne**

Tässä vaihtoehdossa säilytetään vallitseva tilanne eikä ryhdytä mihinkään ylimääräisiin toimiin OLAFin tutkimusten nopeuttamisen helpottamiseksi.

- **Vaihtoehto 1: Oikeudellisesti sitomaton vaihtoehto – annetaan suositus menettelyn nopeuttamisesta**

Tässä vaihtoehdossa annettaisiin suositus, jolla jäsenvaltioita kehoitetaan edistämään menettelyn nopeuttamista. Suositus on ei-sitova väline, joka voidaan ymmärtää jäsenvaltioille kohdistettuna vetoomuksena parantaa nykyisiä menettelytapoja ja edistää prosessia tutkimusten ja petosten havaitsemisen nopeuttamiseksi.

- **Vaihtoehto 2: Nopeutetaan tutkimusmenettelyä valtuuttamalla komissio pyytämään tositteita suoraan talouden toimijoilta**

Komissio valtuutettaisiin pyytämään tositteita suoraan talouden toimijoilta. Tässä vaihtoehdossa jäsenvaltioille annettaisiin tietoa, mutta niillä ei olisi aktiivista roolia.

- **Vaihtoehto 3: Lisätään tutkijoiden määrää komissiossa/OLAFissa**

Tässä vaihtoehdossa OLAFin työnkulkua parannettaisiin lisäämällä OLAFin palveluksessa olevien tutkijoiden määrää. Tämän pitäisi lyhentää tutkimuksiin kuluva aikaa, minkä puolestaan pitäisi lieventää pitkistä tutkimusajoista johtuvaa ongelmaa.

- **Vaihtoehto 4: Lisätään asiaankuuluvaan EU-lainsäädäntöön säännös, jonka nojalla talouden toimijoita pyydetään antamaan tietoja myös kansallisella tasolla**

Tämä vaihtoehto merkitsisi paluuta vuotta 2010 edeltäneeseen tilanteeseen (jolloin sähköinen tulli ei ollut vielä käytössä). Talouden toimijat velvoitettaisiin antamaan kaikista tositteista tietoja oman maansa viranomaisille, joiden pitäisi voida toimittaa pyydetty tiedot välittömästi eteenpäin.

- **Vaihtoehto 5: Asetetaan tositteiden toimittamiselle määräaika**

Tässä vaihtoehdossa jäsenvaltioille asetettaisiin tietty määräaika, johon mennessä niiden olisi toimitettava asiaankuuluvat asiakirjat komissiolle. Tätä vaihtoehtoa pidetään kuitenkin liian tiukkana ja epäkäytännöllisenä, sillä yhdenmukaisessa, kaikkia tapauksia koskevassa määräajassa ei voida ottaa huomioon eroja tutkimusten monimutkaisuudessa.

5 Vaikutusten arviointi

5.1 Yhteenvedo vaikutuksista

Tavoitteisiin 1, 2 ja 3 liittyvien vaihtoehtojen vaikutukset

Kriteerit Vaihtoehto	Tehokkuus			Vaikuttavuus (kaikki tavoitteet)	Taloudelliset vaikutukset (kaikki tavoitteet)	Yksinkertaistaminen			Yhtenäisyys (kaikki tavoitteet)	Yleisarvio
	Tav. 1	Tav. 2	Tav. 3			Tav. 1	Tav. 2	Tav. 3		
Vaihtoehto 0	0	0	0	0	0	0	0	0	--	0
Vaihtoehto 1	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
				(Kustannukset yhteensä: vähäiset)						
Vaihtoehto 2	++ +	++ +	++ +	++ (Komission kustannukset yhteensä: perustaminen 850 000 euroa, vuotuinen ylläpito)	+++	++ +	++ +	++ +	+++	+++

				200 000 euroa Koonti-ilmoitus: ei kustannuksia talouden toimijoille; valikoiva raportointi: 3 000 – 200 000 euroa)						
Vaihtoehto 3	++	++	++	--- (Jäsenvaltioiden kustannukset yhteensä: perustaminen 850 000 euroa vuotuinen ylläpito 200 000 euroa Talouden toimijoiden kustannukset yhteensä: kuten vaihtoehdossa 2)	+++	++	++	++	–	+
Vaihtoehto 4	++ +	++	++ +	- (Jäsenvaltioiden kustannukset yhteensä: perustaminen 320 000 euroa vuotuinen ylläpito 80 000 euroa Komission kustannukset yhteensä: perustaminen 530 000 euroa, vuotuinen ylläpito 120 000 euroa Talouden toimijoiden kustannukset yhteensä: kuten vaihtoehdossa 2)	++	++ +	++	++ +	+	+

Tavoitteeseen 4 liittyvien vaihtoehtojen vaikutukset

Kriteerit	Tehokkuus tavoitteen saavuttamisessa	Vaikut- tavuus	Taloudelliset vaikutukset	Yhtenäisyys	Yksinkertais- taminen
Vaihtoehto 0	0	0	0	0	0
Vaihtoehto 1	+	+	+–	+	++
Vaihtoehto 2	+++	++	+++	+	++
Vaihtoehto 3	++	--	+	-	0
Vaihtoehto 4	+++	---	-	-	--

6 Vaihtoehtojen vertailu

6.1 Tavoitteisiin 1, 2 ja 3 liittyvät vaihtoehdot

Kuten perusskenaariossa kuvailtiin, vaihtoehdon 0 avulla ei saavutettaisi tavoitteita, ja tilanne saattaisi jopa huonontua nykyiseen verrattuna.

Vaihtoehdon 1 vapaaehtoinen luonne aiheuttaisi väistämättä riskin siitä, että tiedot ovat epätäydellisiä, ja vaikka tilanne saattaisikin parantua verrattuna nykytilanteeseen, kohentuminen ei olisi läheskään riittävää, joten vaihtoehtoa pidetään kielteisenä. Vaihtoehtoa 2 sen sijaan pidetään erittäin myönteisenä, koska komissiolla on jo hallussaan kyseisten tietokantojen ylläpidossa tarvittavat järjestelmät ja kokemus. Huomattakoon, että vaihtoehtoa 2 suosivat jäsenvaltioiden lisäksi myös talouden toimijat, koska se tarjoaa tullipetosongelmaan kustannustehokkaan ja vaikuttavan ratkaisun. Vaihtoehtoa 3 pidetään myönteisenä, mutta koska siinä – toisin kuin vaihtoehdossa 2 – luotaisiin erillisiä kansallisia tietokantoja, tuloksena olisi päällekkäisyyksiä ja monimutkaisuutta, koska useat jäsenvaltiot keräisivät, käsitelisivät ja tulkitsisivat samoja tietoja. On myös tärkeää huomata, että siitä aiheutuisi jäsenvaltioille merkittävä taloudellinen rasite. Tässä suhteessa vaihtoehto 4 vaikuttaa tarjoavan vaihtoehtoa 3 paremman ratkaisun, koska aiheutuvat kulut ja vastuut jaetaan komission kanssa eikä jäsenvaltioille näin ollen aiheudu liiallista taloudellista rasitetta. Vaihtoehtoon 2 verrattuna vaarana on kuitenkin se, että menetetään käsitys tuonti- ja vientitietojen keräämiseen ja käyttöön liittyvän rajatylittävän ulottuvuuden merkityksestä. Vaihtoehdon 3 tapaan myös vaihtoehto 4 johtaa siihen, että samat tuonti- ja vientitiedot ovat monissa kansallisissa tietokannoissa. Edellä esitetyn perusteella **vaihtoehtoa 2** pidetään parhaana.

6.2 Tavoitteeseen 4 liittyvät vaihtoehdot

Vaihtoehtoa 1 pidetään melko kielteisenä, koska on erittäin epätodennäköistä, että sen kautta saavutettaisiin toivottu tavoite. Vaihtoehtoa 2 pidetään vaihtoehtoa 1 tehokkaampana, koska sen lähtökohtana on, että asiaankuuluvien asiakirjojen saamiseen kuluu vain sen verran aikaa kuin talouden toimijoilta kuluu tietojen toimittamiseen OLAFille. Tämä tarjoaa realistisen mahdollisuuden lyhentää merkittävästi asiaankuuluvien asiakirjojen saamiseen kuluva aikaa. Myös OLAFin tämänhetkinen ongelma (eli tapaukset, joissa jäsenvaltiot eivät voi auttaa OLAFia asiakirjojen saamisessa) poistuisi sen myötä, että pyynnöt esitettäisiin suoraan niille, joiden hallussa kyseiset asiakirjat ovat. Näistä syistä vaihtoehtoa 2 pidetään erittäin myönteisenä. Vaihtoehtoa 3 pidetään melko myönteisenä, koska ongelma on sen kautta mahdollista ratkaista. Aiheuttamansa huomattavan taloudellisen rasitteen vuoksi se on kuitenkin vähemmän hyödyllinen. Edellä esitetyn perusteella **vaihtoehtoa 2** pidetään parhaana.

7 Seuranta ja arviointi

7.1 Seuranta

Oheisessa taulukossa luodaan katsaus indikaattoreihin.

Tavoite	Indikaattori
1, 2 ja 3	- tuonti-, vienti-, passitus- ja CSM-tiedot: - havaittujen lainsäädännön rikkomisten määrä - näiden tietojen perusteella käynnistettyjen tutkimusten määrä - tutkijoiden tekemien tietojenkäyttöpyyntöjen määrä - näiden tietojen perusteella takaisin perittyjen summien määrä
4	Asiaan liittyvien OLAFin tutkimusten kesto (nopeuttiko muutos menettelyjä ja lisäksi se tutkimusten ja takaisin perittyjen summien määrää)

7.2 Arviointi

Toimivaltaiset komission yksiköt huolehtivat siitä, että operatiivisiin tavoitteisiin liittyvä arviointi suoritetaan viiden vuoden välein. Arviointi kattaa tulokset ja vaikutukset, jotka syntyvät petosten havaittavuuden parantumisesta tietokannan sekä saatavilla olevien tietojen perusteella laadittujen analyysien ansiosta. Se kattaa myös käyttöön otettujen toimenpiteiden tehokkuuden ja merkityksellisyyden. Arviointi toteutetaan siten, että komissio/OLAF esittelee tulokset keskinäistä avunantoa käsittelevälle komitealle.